

big Lov for nødvendig. „De stedfindende Mandstændigheder,“ hvortil der er henviist, bestaae deri, at jeg ikke troede, at det allerede under forrige Sæssion gif an at forelægge et Udkast til en Udskrivningslov for næste Aar, for 1853, fordi det, som bekjendt, længe har været omventileret, at en ny Armeeplan muligviis skulde gives, og, da jeg formeente, at Udskrivningen skulde stemme overeens med denne, troede jeg, at man først maatte afvente dette Spørgsmaals Afgjorelse, førend man forelagde et Udkast til en Udskrivningslov. Det har imidlertid viist sig, at indtil nu er en saadan Plan ikke fremkommen, og da, som jeg bemærkede ved Lovens Forelæggelse, noget af det Mandskab, som udskrives, skal møde strax efter Udskrivningen — om jeg husker ret, d. 5te Januar næste Aar —, saa var det nødvendigt, at Sæssionerne, paa hvilke Udskrivningen skulde foregaae, holdtes i Efteraaret, for at Mandstabet kunde være tilstede d. 5te Januar.

Jeg vil tillade mig at gjøre en lille Bemærkning med Hensyn til en enkelt Ytring, som blev fremført af den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Det forekommer mig, at han sagde, at man ikke kunde holde sig til Armeeplanen af 1842 (Tscherning: Ja!); i saa Henseende troer jeg dog, at jeg maa modsig ham. Jeg kan nemlig ikke erkjende, at den Bestemmelse, hvortil den ærede Rigsdagsmand maa have sigtet, nemlig Grundlovens § 51, paa nogen Maade kan forandre Armeeplanen af 1842. Den Bestemmelse i Grundlovens § 51, at intet Mandskab kan udskrives uden ifølge Lov, er vel et høist vigtigt Tillæg til Armeeplanen af 1842 og til Udskrivningsloven i det Hele taget; men dette Tillæg gaaer ud paa, at aldeles intet Mandskab maa udskrives, førend en særegen Lov derom er given, ikke saamange, som Armeeplanen af 1842 paabyder, heller ikke færre eller flere, men slet Ingen; det er altsaa et Tillæg, som kun bestemmer, at der aarlig skal gives en Lov, førend Udskrivningen kan skee, men som slet ikke angaaer Spørgsmaalet om, hvormange der maae udskrives. Men der er ingen Tvivl om, at førend Grundlovens Vedtagelse kunde Kongen befale, at der skulde udskrives Flere, end der var forudsat at

skulle kunne indkaldes ifølge Armeeplanen. Det kunde dengang skee; men nu kan det ikke skee uden ifølge en særlig Lov, men derved forandres ikke Armeeplanen. Armeeplanen gaaer ud paa, at Cadres skulde holdes fuldtallige, navnlig ved at der aarlig indkaldes saa og saa mange Folk. Naar man altsaa vil holde over denne Plan, saa indkalder man saa mange, som den bestemmer; men den forhindrer ikke, at der saaledes, som der er skeet i forrige Aars Lov, kan indkaldes flere, naar Regjeringen finder en saadan Foranstaltning hensigtsmæssig.

J. A. Hansen: Jeg skal endnu tillade mig at bemærke, at de af mig fremhævede Grunde, som af den ærede Justitsminister bleve fremsatte med Hensyn til, at der i forrige Aar var udkommet en foreløbig Lov, ere ikke længere tilstede, de ere ikke anførte som gjældende for nærværende Aar, og jeg troer ikke heller, at de kunne anføres som gjældende. Det er altsaa ny tilkomne Grunde, der nu foranlediger den ærede Justitsminister til at ansee det nødvendigt at udgive en foreløbig Lov. Er det aldeles nødvendigt, at der skal udskrives saaledes, at en Deel af de Udskrevne allerede indkaldes den 5te Januar, og har det været absolut umuligt for Regjeringen at forelægge den foregaaende Rigsdag et Udkast til en Udskrivningslov og faae den vedtaget, saa vilde jeg spørge, om det ogsaa vilde være absolut umuligt for Ministeriet, at faae Udskrivningen saa tidlig foranstaltet, naar et Udkast blev forelagt den i de første Dage af October sammentrædende Rigsdag, især om Rigsdagen med en Majoritet af $\frac{2}{3}$ Stemmer vedtog en extraordinair Behandling med kortere Mellemtid end den sædvanlige. Jeg troer, at Rigsdagen har stedse viist sig beredvillig til at gaae saaledes frem, naar den er bleven overbevist om Nødvendigheden deraf, og jeg er overbevist om, at den ogsaa i nærværende Tilfælde vilde have gjort det, naar Ministeriet strax ved Rigsdagens Sammentrædelse havde erklæret det nødvendigt, for at Udskrivningen kunde skee saa betimeligt, at de først Udskrevne kunde indkaldes den 5te Januar. Paa denne Maade vil der blive en bedre Samklang mellem de forskellige Meninger,